

người trong họ hàng qua đời, câu hỏi thân tình của chúng ta là “không biết các cháu có về đông đủ không?” Và đến khi nằm xuống, chắc hẳn chúng ta ai cũng mong như thế. Khi cha tôi qua đời ở miền Trung, tôi đang ở trong nhà tù đất Bắc. Khi mẹ tôi ra đi ở quê nhà, tôi đang ở cách đó nửa vòng trái đất. Dù với bất cứ lý do nào đi nữa, tôi cũng là đứa con bất hiếu, không về để phục tang, chống chiếc gậy tre bên quan tài cha tôi hay tiễn mẹ tôi đi một đoạn đường. Những món ngon vật lạ dâng lên bàn thờ cha mẹ, bây giờ đâu còn chút ý nghĩa gì. Đám tang cho lớn, nghi thức rền rang chỉ dành tiếng tăm cho người sống, còn người chết chỉ mãi nguyện được ra đi thanh thản, hạnh phúc vì lúc còn sống được con cái hiếu thuận, phụng dưỡng, thương yêu. Ngày xưa, khi ra làm quan, thầy Tử Lộ buồn than vì không còn cha mẹ để phụng dưỡng, nhưng thườ hản vi, thầy đã vất vả đội gạo, làm thuê để nuôi cha mẹ, cũng đã trọn đạo làm con rồi.

Chúng ta ai cũng mong có con cái quanh quẩn bên mình, hỏi han săn sóc, lưu tâm đến đời sống của cha mẹ, nhưng nếu không được như thế cũng nên thuận lòng, vì thường tình, đứa con đối với một bà mẹ là tất cả, nhưng cha mẹ đối với những đứa con chỉ là một phần nổi tiếp của cuộc đời. Về già, tôi mới nhận ra tôi là đứa con bất hiếu, và mỗi khi tôi muốn trách con cái một điều gì, tôi thường nhận ra những khiếm khuyết của mình đối với cha mẹ ngày xưa, đành diện bích, đối bóng mà nghĩ lại thân mình, không khỏi thấy lòng hồ thẹn.

HUY PHƯƠNG

T H Ơ

Mừng Nhận Tin Thư

*Tuần trước bỗng dưng nhớ tới Anh,
Sư huynh khá kính thườ còn xanh.
Tin thư rời rạc: lòng quan ngại,
Thăm hỏi thờ ơ: dạ chẳng đành.
Xa mặt cách lòng: đâu chẳng thấy,
Thần giao cách cảm: quả rành rành !
Nhận thư Anh gửi, mừng vô hạn.
Kính chúc Toàn Gia vạn sự lành.*

Chúc Mừng Thượng Thọ

(AH Trần Sĩ Huân 80 tuổi)

*Nhận được thư Anh: quá đỗi vui,
Mừng Anh thượng thọ (tám mươi) rồi !
Gia đình sum họp: làng bao kẻ ?
Con cháu thành công: xóm mấy người ?
Tai nạn vượt qua: nhờ phước tộc,
An sinh giữ vững: cậy ơn Trời !
Chúc cầu Quý Quyển sang Năm Mới
Vượng, Thọ, Khang An, ... hưởng phước đời !*

Còn Lưu Niệm

*Đã khá lâu rồi mới nhận thư
Của người Huỳnh Trường tự bao giờ.
Giao lưu một thườ, còn lưu niệm,
Trường nhớ đôi lần, chỉ giấc mơ !
Sinh kế bộn bề: em chênh mãng,
Thơ văn rỗng trống: đệ thờ ơ !
Mừng Anh thượng thọ, cầu tiên thọ !
Quý Quyển an lành, phước đức dư !*

Việt Sơn Nguyễn Thanh Tùng